

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

1. června 2016*

„Řízení o předběžné otázce — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkácí rozkaz — Článek 8 odst. 1 písm. c) — Povinnost zahrnout do evropského zatýkácího rozkazu údaje týkající se existence ‚zatýkácího rozkazu‘ — Neexistence předchozího vnitrostátního zatýkácího rozkazu, který je odlišný od evropského zatýkácího rozkazu — Důsledek“

Ve věci C-241/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Curtea de Apel Cluj (Odvolací soud v Kluži, Rumunsko) ze dne 22. května 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 25. května 2015, v řízení o výkonu evropského zatýkácího rozkazu vydaného na

Niculaie Aurela Bob-Doghiu,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C. Toader, A. Rosas, A. Prechal (zpravodajka) a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. ledna 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za rumunskou vládu R. Raduem, jakož i A. Buzoianu a R. Mangu, jako zmocněnci,
- za maďarskou vládu M. Z. Fehérem a G. Koósem, jakož i M. M. Tátrai, jako zmocněnci,
- za rakouskou vládu G. Eberhardem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi W. Bogensbergerem a I. Rogalskim, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. března 2016,

vydává tento

* Jednací jazyk: rumunština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24) (dále jen „rámcové rozhodnutí“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci výkonu evropského zatýkacího rozkazu, který dne 23. března 2015 vydal Mátészalkai járásbírószág (Obvodní soud v Mátészalce, Maďarsko) na Niculaie Aurela Bob-Doghiho, v Rumunsku.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 5 až 8 a 10 odůvodnění rámcového rozhodnutí znějí takto:
 - „(5) Z cíle stanoveného pro Evropskou unii stát se prostorem svobody, bezpečnosti a práva vyplývá zrušení vydávání mezi jednotlivými členskými státy a jeho nahrazení systémem předávání mezi justičními orgány. Dále zavedení zjednodušeného systému předávání odsouzených nebo podezřelých osob za účelem trestního řízení nebo výkonu soudních rozhodnutí ve věcech trestních umožňuje odstranit složitost a možné prodlení spojené se stávajícími postupy vydávání. Tradiční vztahy spolupráce, které až dosud převládaly mezi jednotlivými členskými státy, by měly být nahrazeny systémem volného pohybu soudních rozhodnutí ve věcech trestních, zahrnujícím jak rozhodnutí předcházející odsouzení, tak i pravomocná rozhodnutí, v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
 - (6) Evropský zatýkací rozkaz stanovený v tomto rámcovém rozhodnutí je prvním konkrétním opatřením v oblasti trestního práva k provedení zásady vzájemného uznávání, na kterou Evropská rada poukázala jako na „úhelný kámen“ justiční spolupráce.
 - (7) Jelikož cílů týkajících se nahrazení systému mnohostranného vydávání založeného na Evropské úmluvě o vydávání ze dne 13. prosince 1957 nelze dostatečně dosáhnout jednostranným jednáním členských států, a proto, z důvodu jejich rozsahu a účinků, jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Rada přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity ve smyslu článku 2 [EU] a článku 5 [ES]. V souladu se zásadou proporcionality ve smyslu článku 5 [ES] toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je pro jeho dosažení nezbytné.
 - (8) Rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu musí podléhat dostatečné kontrole, což znamená, že justiční orgán členského státu, ve kterém byla vyžádaná osoba zatčena, bude muset přijmout rozhodnutí o jejím předání.
- [...]
- (10) Mechanismus evropského zatýkacího rozkazu je založen na vysoké úrovni důvěry mezi členskými státy [...]

- 4 Článek 1 rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Definice evropského zatýkacího rozkazu a povinnost jej vykonat“, stanoví:

„1. Evropský zatýkací rozkaz je soudní rozhodnutí, které vydal některý členský stát proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody.

2. Členské státy vykonají evropský zatýkací rozkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 [EU].“

- 5 Články 3, 4 a 4a rámcového rozhodnutí upravují důvody pro povinné odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu a důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu.

- 6 Článek 8 rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Obsah a forma evropského zatýkacího rozkazu“, v odstavci 1 stanoví:

„Evropský zatýkací rozkaz obsahuje v souladu s formulářem uvedeným v příloze tyto údaje:

[...]

c) údaj o tom, zda existuje vykonatelný rozsudek, zatýkací rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem v oblasti působnosti článků 1 a 2;

[...]“

- 7 Článek 15 rámcového rozhodnutí, nadepsaný „Rozhodnutí o předání“, v odstavci 2 stanoví:

„Považuje-li vykonávající justiční orgán informace, které mu sdělil vystavující členský stát, za nedostatečné pro to, aby mohl rozhodnout o předání, požádá o neprodlené poskytnutí potřebných doplňujících informací, zejména s ohledem na články 3 až 5 a článek 8, a může stanovit lhůtu, ve které mají být tyto informace dodány, přičemž vezme v úvahu nutnost dodržet lhůty stanovené v článku 17.“

Rumunské právo

- 8 Cílem legea numărul 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală (zákon č. 302/2004 o mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech) ze dne 28. června 2004, ve znění účinném v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 377 ze dne 31. května 2011) je mimo jiné provedení rámcového rozhodnutí.

Maďarské právo

- 9 Ustanovení § 25 az Európai Unió tagállamival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (zákon č. CLXXX z roku 2012 o spolupráci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie) (*Magyar Közlöny* 2012/160) stanoví:

„1) Pokud je třeba proti podezřelému zahájit trestní řízení, vydá justiční orgán bezodkladně evropský zatýkací rozkaz za účelem zatčení podezřelého v kterémkoliv členském státě Evropské unie a jeho předání, pokud to odůvodňuje závažnost spáchaného trestného činu [...]

[...]

7) Působnost evropského zatýkacího rozkazu se vztahuje rovněž na území Maďarska.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Dne 23. března 2015 vydal Mátészalkai járásbírószág (Obvodní soud v Mátészalce) evropský zatýkací rozkaz na N. Bob-Dogiho, rumunského státního příslušníka, v rámci trestního stíhání vedeného proti jeho osobě za činy spáchané dne 27. listopadu 2013 v Maďarsku, které by mohly být kvalifikovány jako „těžké ublížení na zdraví“.
- 11 Tyto činy se týkají dopravní nehody, ke které došlo na veřejné komunikaci a za niž je N. Bob-Dogi odpovědný z důvodu překročení povolené rychlosti kamionem, jež řídil, a která byla příčinou mnohočetných zlomenin a zranění pana Katony, maďarského státního příslušníka jedoucího při této nehodě na mopedu.
- 12 Dne 30. března 2015 byl do Schengenského informačního systému vložen záznam týkající se evropského zatýkacího rozkazu dotčeného ve věci v původním řízení.
- 13 Dne 2. dubna 2015 byl N. Bob-Dogi zadržen v Rumunsku a po svém zajištění byl předveden před Curtea de Apel Cluj (Odvolací soud v Kluži, Rumunsko), aby tento soud rozhodl o jeho vzetí do vyšetřovací vazby a předání maďarským justičním orgánům.
- 14 Usnesením z téhož dne uvedený soud zamítl návrh státního zástupce na vzetí N. Bob-Dogiho do vyšetřovací vazby a nařídil jeho okamžité propuštění na svobodu s tím, že se na něj bude vztahovat opatření soudního dohledu, původně na dobu 30 dní, které bylo následně prodlouženo.
- 15 Předkládající soud uvádí, že v písmenu b) evropského zatýkacího rozkazu dotčeného ve věci v původním řízení – nazvaném „Rozhodnutí, na němž je zatýkací rozkaz založen“ – je uvedeno „prokuratura při Nyíregyházi járásbírószág [(Obvodní soud v Nyíregyháze, Maďarsko)] K.11884/2013/4“, a v písmenu b) bodě 1 tohoto zatýkacího rozkazu – kde by měl být uveden zatýkací rozkaz nebo soudní rozhodnutí se stejným účinkem – je odkaz na „evropský zatýkací rozkaz č. 1.B256/2014/19-II vydaný Mátészalkai járásbírószág [(Obvodní soud v Mátészalce)], který se vztahuje rovněž na území Maďarska a jako takový je současně vnitrostátním zatýkacím rozkazem“.
- 16 Tento soud kromě toho uvádí, že pokud se jedná o takovou situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, v níž se evropský zatýkací rozkaz zakládá na sobě samém, a nikoli na předchozím vnitrostátním zatýkacím rozkazu, který je od něj odlišný, nejsou rumunské soudy jednotné jak s takovýmto evropským zatýkacím rozkazem nakládat.
- 17 Podle převládajícího názoru je v takové situaci třeba odlišit formální a hmotněprávní podmínky a zamítnout žádost o výkon evropského zatýkacího rozkazu z důvodu, že tento evropský zatýkací rozkaz nezhojí neexistenci vnitrostátního zatýkacího rozkazu nebo vykonatelného soudního rozhodnutí.
- 18 Jiné soudní orgány však žádosti o výkon evropského zatýkacího rozkazu vyhověly s tím, že právní požadavky byly splněny, neboť vystavující justiční orgány výslovně uvedly, že vydaný evropský zatýkací rozkaz představuje současně vnitrostátní zatýkací rozkaz ve smyslu právních předpisů vystavujícího členského státu.

- 19 Předkládající soud se v tomto ohledu domnívá, že v rámci řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu musí být rozhodnutím, které má vykonávající justiční orgán uznat, vnitrostátní soudní rozhodnutí vydané příslušným orgánem v souladu s pravidly trestního řízení členského státu vystavující evropský zatýkací rozkaz.
- 20 Předkládající soud má za to, že mezi evropským zatýkacím rozkazem a vnitrostátním zatýkacím rozkazem existují zásadní rozdíly. Evropský zatýkací rozkaz se podle něj vydává konkrétně za účelem zatčení a předání obžalované či odsouzené osoby, která se nachází na území vykonávajícího členského státu, kdežto vnitrostátní zatýkací rozkaz se vydává s cílem zatknout osobu, která se nachází na území vystavujícího členského státu.
- 21 Podle názoru uvedeného soudu je mimoto vydání evropského zatýkacího rozkazu založeno na zatýkacím rozkazu nebo rozhodnutí o výkonu trestu, zatímco vnitrostátní zatýkací rozkaz je vydán za podmínek a v situacích výslovně upravených trestněprávními procesními předpisy vystavujícího členského státu.
- 22 Předkládající soud má za to, že neexistuje-li vnitrostátní zatýkací rozkaz, nemůže být osoba zatčena nebo zadržována ve vazbě, a bylo by nesprávné přijmout výklad, podle něhož se evropský zatýkací rozkaz po předání vyžádané osoby „mění“ na vnitrostátní zatýkací rozkaz. Takovýto výklad by byl kromě jiného v rozporu se základními právy zaručenými unijním právem.
- 23 Uvedený soud z toho vyvozuje, že evropský zatýkací rozkaz musí být založen na vnitrostátním zatýkacím rozkazu vydaném v souladu s trestněprávními procesními předpisy vystavujícího členského státu, a tudíž na rozkazu odlišném od evropského zatýkacího rozkazu.
- 24 Konečně má předkládající soud za to, že kromě povinných a nepovinných důvodů pro odmítnutí uvedených v rámcovém rozhodnutí jsou v soudní praxi uplatňovány i jiné, implicitní důvody pro odmítnutí. Jedná se podle něj zejména o případy, kdy nejsou splněny odpovídající hmotněprávní či formální náležitosti evropského zatýkacího rozkazu, zejména když neexistuje vnitrostátní zatýkací rozkaz vystavujícího členského státu, jak je tomu ve věci v původním řízení.
- 25 Za těchto okolností se Curtea de Apel Cluj (Odvolací soud v Kluži) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je třeba pro účely použití čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí výrazem ‚existence zatýkacího rozkazu‘ rozumět vnitrostátní zatýkací rozkaz vydaný podle trestněprávních procesních předpisů vystavujícího členského státu, a tudíž rozkaz odlišný od evropského zatýkacího rozkazu?
- 2) Je-li na první otázku odpovězeno kladně, může neexistence vnitrostátního zatýkacího rozkazu představovat implicitní důvod pro nevykonání evropského zatýkacího rozkazu?“

Řízení před Soudním dvorem

- 26 Předkládající soud požádal o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení podle článku 107 jednacího řádu Soudního dvora.
- 27 Na podporu své žádosti tento soud zejména uvedl, že N. Bob-Dogi sice není v současné době zadržován, ale vztahuje se na něj opatření soudního dohledu, což představuje rovněž opatření omezující osobní svobodu.
- 28 Dne 4. června 2015 rozhodl Soudní dvůr na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta, že není důvodné této žádosti vyhovět.

- 29 Rozhodnutím ze dne 30. června 2015 rozhodl předseda Soudního dvora o přednostním projednání věci podle čl. 53 odst. 3 jednacího řádu.

K předběžným otázkám

K první otázce

- 30 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda má být čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že se výrazem „zatýkací rozkaz“ v tomto ustanovení rozumí vnitrostátní zatýkací rozkaz, který je odlišný od evropského zatýkacího rozkazu.
- 31 Úvodem je třeba připomenout, že rámcové rozhodnutí, jak vyplývá zejména z jeho čl. 1 odst. 1 a 2 a z bodů 5 a 7 odůvodnění, má za cíl nahradit mnohostranný systém vydávání založený na Evropské úmluvě o vydávání ze dne 13. prosince 1957 systémem předávání odsouzených nebo podezřelých osob mezi justičními orgány za účelem trestního řízení nebo výkonu soudních rozhodnutí, který je založen na zásadě vzájemného uznávání (rozsudek ze dne 5. dubna 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 75, jakož i citovaná judikatura).
- 32 Rámcové rozhodnutí tedy zavedením nového zjednodušeného a efektivnějšího systému předávání osob odsouzených pro porušení trestněprávních předpisů nebo podezřelých z jejich porušení směřuje k usnadnění a urychlení soudní spolupráce s cílem přispět k uskutečnění cíle, který byl Unii vytčen, a sice stát se prostorem svobody, bezpečnosti a práva založeným na vysoké úrovni důvěry, která musí existovat mezi členskými státy (rozsudek ze dne 5. dubna 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 76, jakož i citovaná judikatura).
- 33 Zásada vzájemného uznávání, na níž je založen mechanismus evropského zatýkacího rozkazu, sama spočívá na vzájemné důvěře mezi členskými státy v to, že jejich vnitrostátní právní řády mohou zajistit rovnocennou a účinnou ochranu základních práv uznaných na úrovni Unie, a zejména v Listině základních práv Evropské unie (rozsudek ze dne 5. dubna 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 77, jakož i citovaná judikatura).
- 34 Konečně je třeba připomenout, že jak vyplývá z jejího čl. 51 odst. 1, musí být Listina základních práv Evropské unie členskými státy, a tím pádem i jejich soudy, dodržována, pokud uplatňují unijní právo, a právě takto tomu je, když vystavující justiční orgán a vykonávající justiční orgán uplatňují vnitrostátní předpisy přijaté k provedení rámcového rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 84).
- 35 Článek 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí, jehož výklad je předmětem projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, stanoví, že evropský zatýkací rozkaz musí obsahovat v souladu s formulářem uvedeným v jeho příloze údaj o tom, zda existuje „vykonatelný rozsudek, zatýkací rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem v oblasti působnosti článků 1 a 2“ rámcového rozhodnutí.
- 36 Tyto údaje musí být uvedeny v bodě b) formuláře uvedeného v příloze rámcového rozhodnutí, nazvaném „Rozhodnutí, na němž je zatýkací rozkaz založen“, kde by měl být v bodě 1 uveden „[z]atýkací rozkaz nebo soudní rozhodnutí se stejným účinkem“.
- 37 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, ve které se vyžádaná osoba již při vydání evropského zatýkacího rozkazu zřejmě nacházela mimo území Maďarska, se v tomto členském státě uplatní tzv. „zjednodušené“ řízení.

- 38 Tento postup umožňuje, aby byl evropský zatýkácí rozkaz vydán přímo, aniž by mu předcházela vnitrostátní zatýkácí rozkaz.
- 39 V takovém případě se v evropském zatýkáčím rozkazu v bodě 1 písm. b) formuláře uvedeného v příloze rámcového rozhodnutí uvede dotčený evropský zatýkácí rozkaz případně spolu s údajem, že se rozsah působnosti tohoto rozkazu vztahuje rovněž na území Maďarska, a jako takový je současně vnitrostátním zatýkáčím rozkazem.
- 40 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, kromě toho vyplývá, že tento postup se podle maďarského práva zakládá na § 25 odst. 7 zákona č. CLXXX z roku 2012 o spolupráci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, podle něhož je evropský zatýkácí rozkaz platný rovněž na území Maďarska.
- 41 Vyvstává tudíž otázka, zda je tento postup, tak jak je uplatňován ve věci v původním řízení, v souladu se zněním a účelem rámcového rozhodnutí a zejména jeho čl. 8 odst. 1 písm. c).
- 42 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že i když rámcové rozhodnutí neobsahuje definici pojmu „zatýkácí rozkaz“ uvedeného v čl. 8 odst. 1 písm. c), je v čl. 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí vymezen pojem „evropský zatýkácí rozkaz“ jako „soudní rozhodnutí, které vydal některý členský stát proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojené s odnětím osobní svobody“.
- 43 Výrazem, který je používán systematicky v nadpisu, bodech odůvodnění a člancích rámcového rozhodnutí kromě čl. 8 odst. 1 písm. c), je právě výraz „evropský zatýkácí rozkaz“, z čehož lze usuzovat, že se toto ustanovení týká jiného zatýkáčím rozkazu než evropského zatýkáčím rozkazu uvedeného ve všech ostatních ustanoveních rámcového rozhodnutí, kterým tak může být toliko vnitrostátní zatýkáčím rozkaz.
- 44 Tento výklad je podpořen i zněním bodu b) formuláře uvedeného v příloze rámcového rozhodnutí, na který výslovně odkazuje čl. 8 odst. 1 první pododstavec rámcového rozhodnutí, a jež je tedy třeba při výkladu čl. 8 odst. 1 písm. c) zohlednit, zejména zněním výrazu „Rozhodnutí, na němž je zatýkáčím rozkaz založen“, neboť toto znění potvrzuje, že evropský zatýkáčím rozkaz musí být založen na soudním rozhodnutí, z čehož vyplývá, že se jedná o odlišné rozhodnutí než rozhodnutí o vydání uvedeného evropského zatýkáčím rozkazu.
- 45 Kromě toho, i když je postup „zjednodušeného“ řízení vnímán maďarskými justičními orgány jako výjimka, jež se uplatní toliko za situace, kdy důkazy nasvědčují tomu, že se vyžádaná osoba již při vydání evropského zatýkáčím rozkazu nacházela mimo území Maďarska, ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí neobsahuje žádný údaj o tom, že by požadavek stanovený tímto ustanovením připouštěl výjimku vztahující se konkrétně na tuto situaci.
- 46 Tyto jednotlivé skutečnosti týkající se znění potvrzují, že výraz „zatýkáčím rozkaz“ v čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí označuje toliko vnitrostátní zatýkáčím rozkaz, jenž musí být chápán jako soudní rozhodnutí, k němuž je evropský zatýkáčím rozkaz vydán.
- 47 Naproti tomu opačný výklad, podle něhož musí být uvedený výraz chápán tak, že má obecnou povahu, tedy že zahrnuje všechny typy zatýkáčím rozkazu, včetně evropského zatýkáčím rozkazu, z čehož by vyplývalo, že stačí, aby se evropský zatýkáčím rozkaz omezil na pouhý odkaz „na sebe sama“ tak, že se v konečném důsledku může zakládat na sobě samém, musí být odmítnut, neboť je způsobilý zbavit podmínku stanovenou v čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí veškerého vlastního významu, a tedy i jeho užitku.

- 48 Z toho rovněž vyplývá, že výraz „nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem“ uvedený v čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí nelze chápat jako odkaz na rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu.
- 49 Mimoto výklad čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí, podle něhož musí být evropský zatýkací rozkaz nutně založen na vnitrostátním soudním rozhodnutí odlišném od tohoto rozkazu, který může mít případně formu vnitrostátního zatýkacího rozkazu, vyplývá nejen ze znění tohoto ustanovení, ale rovněž z kontextu a cílů sledovaných rámcovým rozhodnutím, jež je třeba, podle judikatury Soudního dvora, pro účely jeho výkladu zohlednit (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 16. července 2015, Langian, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, bod 35 a citovaná judikatura).
- 50 Pokud jde o kontext čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí, je přesnost tohoto výkladu potvrzena, jak uvedl generální advokát v bodě 49 svého stanoviska, historií vzniku tohoto ustanovení, neboť v jeho původním znění se uvádělo, že evropský zatýkací rozkaz musí obsahovat informace týkající se „údaj[e], zda existuje nebo neexistuje konečný rozsudek nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí“.
- 51 Skutečnost, že v konečném znění toto ustanovení již neobsahuje fakultativní prvek, podporuje tento výklad, podle něhož musí být evropský zatýkací rozkaz v každém případě založen na některém z vnitrostátních soudních rozhodnutí citovaných v uvedeném ustanovení, případně na rozhodnutí o vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu.
- 52 Konečně, pokud jde o cíle sledované rámcovým rozhodnutím, je třeba konstatovat, že vydání evropského zatýkacího rozkazu ve „zjednodušeném“ řízení, a tedy bez předchozího vydání vnitrostátního soudního rozhodnutí, jakým je například vnitrostátní zatýkací rozkaz, který představuje jeho základ, může být v rozporu se zásadami vzájemného uznávání a důvěry, na kterých je evropský zatýkací rozkaz založen.
- 53 Uvedené zásady totiž spočívají na předpokladu, že byl dotčený evropský zatýkací rozkaz vydán v souladu s minimálními požadavky, na nichž závisí jeho platnost, mezi kterými jsou i požadavky uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí.
- 54 Avšak v případě takového evropského zatýkacího rozkazu vydaného v rámci „zjednodušeného“ řízení jako ve věci v původním řízení, který se zakládá na existenci zatýkacího rozkazu ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí, aniž tento evropský zatýkací rozkaz zmiňuje existenci vnitrostátního zatýkacího rozkazu, který je odlišný od evropského zatýkacího rozkazu, není vykonávající justiční orgán schopen ověřit, zda dotčený evropský zatýkací rozkaz dodržuje požadavek stanovený v čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí.
- 55 Dodržení požadavku stanoveného v čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí má navíc zvláštní význam, neboť z něj vyplývá, že pokud je evropský zatýkací rozkaz vydán proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání, mohla tato osoba již v první fázi řízení využít procesní záruky a základní práva, jejichž ochrana musí být zajištěna justičními orgány vystavujícího členského státu podle použitelného vnitrostátního práva zejména za účelem přijetí vnitrostátního zatýkacího rozkazu.
- 56 Mechanismus evropského zatýkacího rozkazu tak podle požadavku stanoveného v čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí zahrnuje dvoufázovou ochranu procesních a základních práv, kterých požívá vyžádaná osoba, jelikož k soudní ochraně v první fázi při přijetí vnitrostátního soudního rozhodnutí, jakým je vnitrostátní zatýkací rozkaz, se připojuje ochrana, jež musí být zajištěna ve druhé fázi při vydání evropského zatýkacího rozkazu, k němuž může případně dojít krátce po přijetí uvedeného vnitrostátního soudního rozhodnutí.

- 57 Tato soudní ochrana zahrnující dvě fáze přitom v zásadě chybí v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, v níž je uplatněno tzv. „zjednodušené“ řízení o vydání evropského zatýkacího rozkazu, neboť to s sebou nese skutečnost, že před vydáním evropského zatýkacího rozkazu nebylo přijato žádné rozhodnutí vnitrostátního justičního orgánu, jako např. vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu, k němuž je evropský zatýkací rozkaz vydán.
- 58 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí musí být vykládán v tom smyslu, že se výrazem „zatýkací rozkaz“ obsaženým v tomto ustanovení rozumí vnitrostátní zatýkací rozkaz, který je odlišný od evropského zatýkacího rozkazu.

K druhé otázce

- 59 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda má být čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že pokud evropský zatýkací rozkaz, který se zakládá na existenci „zatýkacího rozkazu“ ve smyslu tohoto ustanovení, neobsahuje údaj o vnitrostátním zatýkacím rozkazu, může jej vykonávající justiční orgán odmítnout.
- 60 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v oblasti upravené rámcovým rozhodnutím je zásada vzájemného uznávání, která je – jak vyplývá mimo jiné z bodu 6 odůvodnění tohoto rámcového rozhodnutí – „úhelným kamenem“ soudní spolupráce v trestních věcech, uplatněna v čl. 1 odst. 2 rámcového rozhodnutí, podle kterého jsou členské státy v zásadě povinny evropskému zatýkacímu rozkazu vyhovět (rozsudek ze dne 5. dubna 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 79).
- 61 Z toho vyplývá, že vykonávající justiční orgán může takový zatýkací rozkaz odmítnout pouze v taxativně uvedených případech povinného odmítnutí výkonu podle článku 3 rámcového rozhodnutí nebo fakultativního odmítnutí výkonu podle článků 4 a 4a tohoto rámcového rozhodnutí. Mimoto výkon evropského zatýkacího rozkazu může být vázán pouze na některou z podmínek taxativně stanovených v článku 5 rámcového rozhodnutí (rozsudek ze dne 5. dubna 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 80).
- 62 Je nutno konstatovat, že neexistence údaje v evropském zatýkacím rozkazu o vnitrostátním zatýkacím rozkazu mezi důvody pro odmítnutí výkonu podle článků 3, 4 a 4a rámcového rozhodnutí uvedena není ani nespadá pod rozsah působnosti článku 5 rámcového rozhodnutí.
- 63 Nicméně, jak rovněž uvedl generální advokát v bodě 107 svého stanoviska, i když tato ustanovení neponechávají žádný prostor pro jiný důvod nevykonání, než jsou důvody v nich uvedené, nemění to nic na tom, že uvedená ustanovení spočívají na předpokladu, že dotýčný evropský zatýkací rozkaz splňuje požadavky stanovené v čl. 8 odst. 1 rámcového rozhodnutí.
- 64 Vzhledem k tomu, že čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí obsahuje požadavek, jehož dodržení je podmíněna platnost evropského zatýkacího rozkazu, musí porušení tohoto požadavku v zásadě vést vykonávající justiční orgán k tomu, aby takovému zatýkacímu rozkazu nevyhověl.
- 65 Přesto musí tento orgán podle čl. 15 odst. 2 rámcového rozhodnutí před přijetím takového rozhodnutí, které musí ze své povahy zůstat výjimkou v rámci uplatňování systému předávání zavedeného tímto rámcovým rozhodnutím, jenž je založen na zásadách vzájemného uznávání a důvěry, požádat justiční orgán vystavujícího členského státu o neprodlené poskytnutí všech potřebných doplňujících informací, aby mohl vyhodnotit otázku, zda je neexistence údaje o vnitrostátním zatýkacím rozkazu v evropském zatýkacím rozkazu dána tím, že takový předchozí vnitrostátní zatýkací rozkaz, který je odlišný od evropského zatýkacího rozkazu, skutečně chybí, nebo zda takový rozkaz existuje, avšak není zmíněn.

- 66 Pokud vykonávající justiční orgán na základě informací poskytnutých podle čl. 15 odst. 2 rámcového rozhodnutí, jakož i všech dalších informací, které má k dispozici, dospěje k závěru, že evropský zatýkácí rozkaz, ačkoli se zakládá na „zatýkáčím rozkazu“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí, byl vydán, aniž byl skutečně vydán vnitrostátní zatýkáčím rozkaz, který je odlišný od evropského zatýkáčím rozkazu, nesmí uvedený orgán evropskému zatýkáčím rozkazu vyhovět, neboť nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 8 odst. 1 rámcového rozhodnutí.
- 67 Z výše uvedeného vyplývá, že na druhou otázku je třeba odpovědět tak, že čl. 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí musí být vykládán v tom smyslu, že pokud evropský zatýkáčím rozkaz, který se zakládá na existenci „zatýkáčím rozkazu“ ve smyslu tohoto ustanovení, neobsahuje údaj o vnitrostátním zatýkáčím rozkazu, nesmí mu vykonávající justiční orgán vyhovět, pokud na základě informací poskytnutých podle čl. 15 odst. 2 rámcového rozhodnutí, jakož i všech dalších informací, které má k dispozici, dospěje k závěru, že evropský zatýkáčím rozkaz není platný, jelikož byl vydán, aniž byl skutečně vydán vnitrostátní zatýkáčím rozkaz, který je odlišný od evropského zatýkáčím rozkazu.

K nákladům řízení

- 68 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že se výrazem „zatýkáčím rozkaz“ obsaženým v tomto ustanovení rozumí vnitrostátní zatýkáčím rozkaz, který je odlišný od evropského zatýkáčím rozkazu.**
- 2) **Článek 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud evropský zatýkáčím rozkaz, který se zakládá na existenci „zatýkáčím rozkazu“ ve smyslu tohoto ustanovení, neobsahuje údaj o vnitrostátním zatýkáčím rozkazu, nesmí mu vykonávající justiční orgán vyhovět, pokud na základě informací poskytnutých podle čl. 15 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění změn, jakož i všech dalších informací, které má k dispozici, dospěje k závěru, že evropský zatýkáčím rozkaz není platný, jelikož byl vydán, aniž byl skutečně vydán vnitrostátní zatýkáčím rozkaz, který je odlišný od evropského zatýkáčím rozkazu.**

Podpisy.